మరొక కవరులో ఆ కథ "ఎవరి కెవరు" త్రిప్పి పంపబడటం గమనించాడు సార్వభౌమారావు దీర్ఘంగా నిట్టూర్చాడు.

"అన్నం వడ్డించాను" అన్నకేక లోపలనుంచి వినపడగానే, కు స్తున్నాను" అని అరిచాడు బదులుగా.

"మంచి కథ వ్రాయటం ఎలా?" అన్న అంశం గురించి చెప్పాను కాని, అన్నీ మంచి కథలే వ్రాసే రచయిత ఈ లోకములో వుండటం అరుదని చెప్పటం మరిచాను" అనుకున్నాడు సార్వభౌమారావు అన్నం కలుపుకుంటూ.

'ఎందుకిలా?'

అమృతరావు వ్రాసిన కథకి ఫస్టుప్రైజ్ వచ్చింది. ఒక వారపత్రిక నిర్వహించిన కథలపోటీల్లో ఫస్టుప్రైజ్ వచ్చింది. అమృతరావు నాకు బాల్య స్నేహితుడు.

* * *

ఎలిమెంటరీ స్కూల్‌కి కలిసే వెళ్లేవాళ్ళం ఇద్దరం। హైస్కూలుకి నా సైకిల్ మీద ఇద్దరం కలిసే వెళ్ళేవాళ్ళం. స్కూలుఫైనల్‌తో నా చదువు ఆగిపోయింది మాకు కంగన్‌హాల్ వుండటం వలన, నాకు చదువు అబ్బకపోవటం వలన, నాన్నగారు నన్ను ఆ వ్యాపారంలోకి ప్రవేశ పెట్టారు.

అమృతరావు విజయవాడ హాస్టల్లో వుండి డిగ్రీ పూర్తిచేశాడు. అక్కడే ఓ ప్రయివేట్ కంపెనీలో ఉద్యోగం సంపాదించి, తీరిక సమయాలలో కథలు వ్రాసుకున్నాడు.

ప్రతీ ఆదివారం పదిహేను మైళ్ళదూరంలో వున్న విజయవాడ వెళుతుంటాను నేను. ఇద్దరం కలసి సినిమాకీ, షికారుకీ వెళతాం, అమృతరావు కథపడమ్యాడంటే కొందరు నమ్మలేదు. నేను, అమృతరావు చి[illegible]ప్పటినుంచి కలిసి తిరిగాం. ఎన్నడూ తనకు కథ వ్రాయాలని వుం[illegible] మాట మాత్రమయిన నాతో అనలేదు.

పత్రికలవాళ్ళు రాసిన ఉత్తరాలు చూపెట్టాక కాని నమ్మలేదు నేను. అందరికన్నా నేనే ఎక్కువ ఆశ్చర్యపడ్డాను మొదటికథ పడ్డ ఎనిమిది నెలలలోనే వివిధ పత్రికలలో అమృతరావు కథలుడజను దాకా ప్రచురించబడటంవలన, సాహితీరంగంలో ఓ చిన్న గుర్తింపు సంపాదించుకున్నాడు

ఇప్పుడు ఆదివారాలు, అమృతరావు గదిలో సాహితీమిత్రులు, అంటే తోటి రచయితలు ఎక్కువగా, తరచు దర్శనం ఇస్తూ సాహిత్యం మీద చర్చలు వగయిరాలు చేస్తున్నారు. కాబట్టి నేను అమృతరావు గదికి వెళ్ళడం తగ్గించేశాను. నాకక్కడ అట్టే తోచదు కాబట్టి

* * * *

అమృతరావుకి ప్రైజ్ వచ్చినకథ చదివాను పూర్తిగా. ఆ వార పత్రిక మా పల్లెకు వచ్చె చాలామందిచేత చదివించాడు నా చేత కూడా. పూర్తిగా చదివాక అన్నాను— నా అభిప్రాయంకోసం ఎదురుచూస్తున్నాడని తెలిసి.

"బావుంది! కాని దీన్ని యింతకు మునుపే ఎక్కడో చదివాను కాపీకథా?"

"ఛ నేను వ్రాసిన కథే! ఇదివరకు నా కథలు కొన్ని ప్రచురింపబడకముందు చదివావు గుర్తుందా కొత్తల్లో! ఆ వ్రాతపతుల్లో ఈ కథ కూడా వుంది"

"అయితే అయుండచ్చు.... కాని బావుంది" నిజంగా మెచ్చుకున్నాను.

"అసలా కథే నేను మొట్టమొదట వ్రాసింది. వ్రాసి ఇదే పత్రికకి పంపాను నెలరోజులలో త్రిప్పి పంపేశారు" చెప్పాడు అమృతరావు నవ్వుతూ.

"అయితే మళ్ళీ తిరిగి వచ్చిన యిదే కథని పోటీకి పంపావా!" ఆశ్చర్యంగా అడిగాను

"చిత్రం!" మళ్ళీ నవ్వాడు.

"మళ్ళీ అదే పత్రికకి"

"చిత్రం చిత్రం"

"అయినా ఎన్నుకున్నారు?"

"ఎన్నుకోవడమేకాదు ప్రయిజ్ కూడా ఇచ్చారు. మామూలు ప్రైజ్ కాదు ఫస్టు ప్రైజ్"

నా మొహంలో పేరుకుంటున్న ఆశ్చర్యాన్ని గమనించి, పకపకా నవ్వుతూ చెప్పాడు.

"బంగారం మంచిది అవునో కాదో కొలిచే సాధనం ఒకటుంది గీటురాయి అని! ఇనుము అవునోకాదో తెల్సుకోనే సాధనం వుంది సూదంటురాయి అని. ఇలామంచిది అవునోకాదో కొలిచే సాధనాలు చాలా వాటికున్నాయి. కాని ఒక కథ మంచిది అవునో కాదో కొలిచే సాధనం ఈ ప్రపంచంలో లేదనుకుంటాను"

"అంటే...."

"అంటే అవును ఆ ఎనిమిది నెలల క్రితం నా కథ_ఇదే కథ ఆ ఎడిటర్‌కి నచ్చలేదు ఇప్పుడు పోటీకి వెళ్ళిన కొన్నివేల కథల్లో ఇదే నచ్చింది ఎందుకిలా అంటే నేనే కాదు ఆ సంపాదకుడే చెప్పలేడు బహుశ.